

PER A MEMÒRIA

JUAN LLADRÓ DOLZ

**∴ VICENT RAMON
 CALATAYUD**

VALENCIA. Del més robust tronc històric valencià, ara s'esguella un cimbal preciós. Nos ha faltat Juan Lladró Dolz. Naixcut en Almàspera un 6 de juny del 1926. Dijous passat, la seua càdira en la Real Acadèmia de Cultura Valenciana, com a Decà d'Honor, estigué aguardant-lo, fins que arribaren noves, excusant l'assistència, per malaltia ¡quin cor, a força de voluntat, el fea treballar, per damunt de la física en carn ya malmesa! Fea temps que reptava als mateixos meges, eixint d'intervencions delicades i venent perills inaudits. Perque mai llançà la tovallola. En la reunió de novembre, en son rostre sempre alegre, encara brillava la llum del ulls, plena de valencianitat, per tal d'animar-nos als més jóvens, front als reptes actuals. S'apaga la llum que ell havia dominat, convertint-la en elegants colors, els que decoraven sense dubte la millor porcellana artística, que feu universal el nom de Lladró, triuñfant allà a on uns atres valencians enfilaren també el símbol d'Espanya, tal qual Sorolla, Benlliure o Blasco Ibàñez, ya immortals per l'art.

Hui, des de ben matí u re-

mugava, pensant que l'història, si s'oblida, serà pols que mata la vida. I recordava que precisament fon Juan Lladró qui me comboyà i presentà la meua candidatura a la medalla 6 en la RACV, perque la coneixença, des dels anys xixanta en Sant Antoni de Pàdua i els llaços que nos uní en l'amor a València, han vist correr un montó de proves de la seua sancerea d'home, intel·ligència i constància, magnanimitat i sobretot humana senzillea. No digam del mecenage, ni de la generositat, cada volta que per València tocàvem a la seua porta.

Qui en vida alcançà els més alts llocs d'encert artístic, industrial, comercial i social, sempre tingué present la terra, la de naixença i la material a la qual donà vida i excelència. Aixina se li reconegué, sense dubtes, des dels Premis Princep

d'Astúries, els del Mèrit al Treball... Com la seua voluntariosa col·laboració, refermant a la banca valenciana, La Llonja, La Cambra i l'empresariat familiar o la moderna televisió i el periodisme,

Hui, quan el símbol de Lladró, elegant llaç de terra, aigua, llum i art, és conegut i reconegut per tot lo món. Juan Lladró ha sabut fer-se a una vora, per a que pervixca esta mampresa, quan ya les forces no li permeten res més. Deu el tinga ya en sa glòria.

Condols a la seua muller Na Mª Dolors a qui li faltará la complicitat, no a soles en el voler; a les filles i les seues famílies, sobretot als nets, que mai podrán omplir el buit. Als germans, confreres d'una aventura única, ya irrepètible. A tota la gran família industrial i a la valenciana ben entesa.

La família pert més que ningú, La Mare de Deu dels Desamparats, que ell regalà per a l'antic Congo, haurà de consolar-los. I als demés, creyents i devots de Sant Vicent, si l'invoquem en la seua companyia, segurs del seu etern descans, pot ser nos ayude, fent el milacre d'unir-nos com a valencians. Aixina digam, en sufragi de l'ànima: Pare Nostre...